

Nr 531

Av herr **Stefanson m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 7, med förslag till förordning om höjd mervärdeskatt på vissa varor.*

(Lika lydande med motion nr 623 i Andra kammaren)

I propositionen föreslås en höjning av mervärdeskatten på vissa kapitalvaror med 4 % till 14 % från den 1 februari 1970.

Inga undantagsbestämmelser har föreslagits i propositionen i fråga om avbetalningar som sker efter den 1 februari. Det betyder att avbetalningar till affärer som tillämpar s. k. kontantredovisning av mervärdeskatt drabbas av momshöjning, medan däremot kunder i affärer med bokföringsmässig redovisning av mervärdeskatt inte drabbas av några skattehöjningar på resterande likvider.

Sådana skillnader i beskattningen är från konsumentens likväl som från detaljhandelns synpunkt irrationella, detta oavsett vilken part som i praktiken kommer att få betala skattehöjningen. En konsument kan ju inte beakta vilka bokföringsprinciper den ena eller andra affären tillämpar.

Med hänvisning till det ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta, att säljarföretag, som tillämpar kontantmässig redovisning av mervärdeskatt, icke skall vara skyldig uttaga höjd skatt enligt propositionens förslag på likvider, som efter ikraftträdande av bestämmelserna om högre mervärdeskatt enligt proposition 7/1970 erlägges för delbetalningar enligt avbetalningskontrakt eller andra skriftliga köpeavtal, tecknade före den 13 januari 1970, samt

att vederbörande utskott utarbetar erforderlig författningstext.

Stockholm den 28 januari 1970

Stig Stefanson (fp)

Joh. A. Olsson (cp)

Karl Pettersson (m)

T. V. Mattsson (cp)